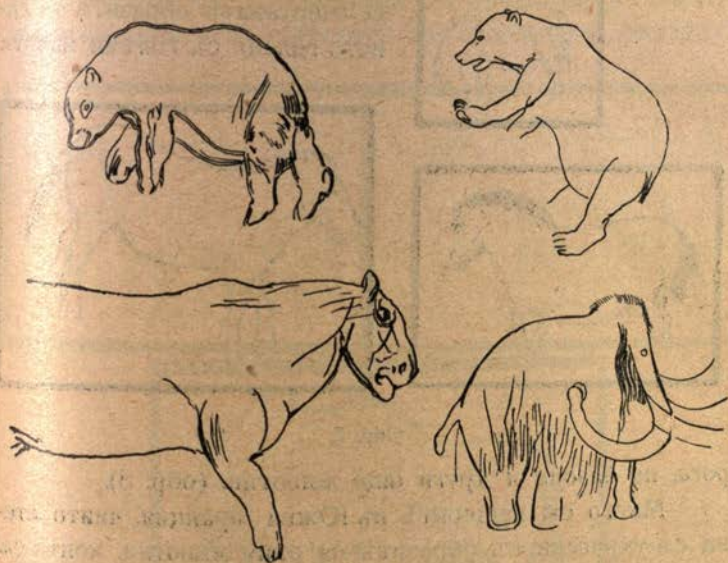

насъ, безъ колебание, може да ги именува. Погледнете на обр. 1, гдето сж представени пещерна мечка, лъвъ и мамутъ. Виждате мечката представена въ бавенъ и

Обр. 1.

спокоенъ ходъ, съ наведена глава. До нея е представена сжщата, полуизправена на заднитѣ си крака и съ отворени уста: готова е да сграпчи съ лапитѣ жертвата си. Наредъ съ тѣхъ е представенъ лъвътъ съ живъ, пронизателенъ погледъ, какъвто изобщо притежава тоя гордъ царъ на звѣроветѣ. Предъ него виждаме троматовото тѣло на мамута, съ извитъ на страна дългъ хоботъ. Пещерниятъ художникъ не е изпусналъ да представи тѣлото на този отдава изчезналъ слонъ, покрито съ дълга козина, която го е предпазвала отъ студа. Внимателно разглеждаме по-нататкъ стенитѣ на пещерата.

Не може да не се любуваме на елегантнитѣ линии, съ които нѣкогашнитѣ художници много вѣрно сж представили дивия конь — на едно мѣсто стои непо-